

ישתבח הכורא ויתעלה שמו
יצא הספר השני
"מתוקים מדבש"
מאור מאיר
על חצי חומש שמות
500 עמודים
בעריכה נפלאה!
מתאים לכל גיל ולכל מגזר

הלכות

כיבוד הורים

עפ"י הראשלי"צ מרא דאתרא הרב עובדיה יוסף שליט"א

- ★ הרוחץ עם אביו או רבו בברכה שכולם לבושים בבגד ים - צריך לעמוד מפניהם, או שיבקש מחילה שאינו עומד מפניהם.
- ★ כשהבן מוזמן לסעודה או משתה אצל אביו עם שאר קרואים, והאבא מסתובב ומוזג הכוס לקרואים, כמשגייע אביו למזוג לו כוסו - צריך הבן לעמוד לכבודו.
- ★ אם הבן עסוק באכילה, ואביו נכנס לאותו מקום - אף על פי כן צריך הבן לעמוד מפניו.
- ★ השומע את צעדי הוריו שנכנסו לחדר, ואינו רואה אותם, אין חיוב לעמוד מפניהם אלא כאשר רואה אותם.

תודה לרב יצחק יוסף, 'לקוט יוסף'

מעשה אבות הינוך הבנים

מסופר באחת מהמלחמות שניהלה רוסיה עם שכנותיה, הצטיין חייל אחד במסירות נפשו למען שאר חבריו. המעשה התפרסם ברחבי רוסיה ושמו של החייל נישא בפי כל. באותו זמן נתפס אביו של החייל באשמה מסוימת והובא אל השופט. כשראה השופט ששם משפחתו של הנאשם זהה לשם משפחת החייל, שאל אותו אם יש ביניהם קרבה כל שהיא. ענה האיש שהוא אביו. אמר השופט: 'אם כך ראוי לזכות אותך מהאשמה, שאם זכית לבן כזה סימן שכל השנים חינכת אותו לאהבת המולדת', ופטרו מעונש. ומלכותא דלעילא כעין מלכותא דלתתא (מלכות שלמעלה כמו המלכות כאן למטה) שאם מניח האדם אחריו בן ת"ח וירא שמיים שהולך בדרך התורה והמצוות כמה נחת רוח עושה בן זה להוריו שבעה"ב ואף מצילם מדין גיהנום.

בפני עיוור לא תתן מכשול

לרמז לרב לסיים: אדם שמשותף בשיעור תורה בין מנחה לערבית וכדומה, אסור לו בהחלט לרמוז לרב לסיים את השיעור, גם כשהוא ממנהר מאוד להגיע למחוז חפצו, מפני שמכשיל את הציבור בביטול תורה, ובנוסף לכך הרי הוא מבזה את הרב הדורש. אמנם אם השיעור מתקיים לפני תפילת מנחה, והרב לא שם לב שהגיע זמן התפילה, רשאי להעיר לרב שהגיע הזמן לסיים, כדי שלא יאחרו זמן התפילה, אך יעשה זאת ביראת כבוד ובדרך ארץ. ובהקשר לזה שמעתי בשם הגאון רבינו עזרא עטייה זיע"א, שהסביר את מאמר חז"ל (שבת לא.) שאלה ראשונה ששואלים את האדם ביום הדין "קבעת עיתים לתורה". יש אדם שישאלו אותו האם קבע זמן ללמוד תורה? והוא ישיב הן או לאו. אבל יש אדם שיאמרו לו "קבעת עיתים לתורה"!!! דהיינו עשית זמן קבוע לתורה, וכשהרב קצת האריך בדרשה, רמזת לו לסיים, ועל זה הוא עתיד להיענש. ישמע חכם ויוסף לקח.

רוב תודות לרב אברהם ישראל שליט"א, מתוך 'ואין למו מכשול'

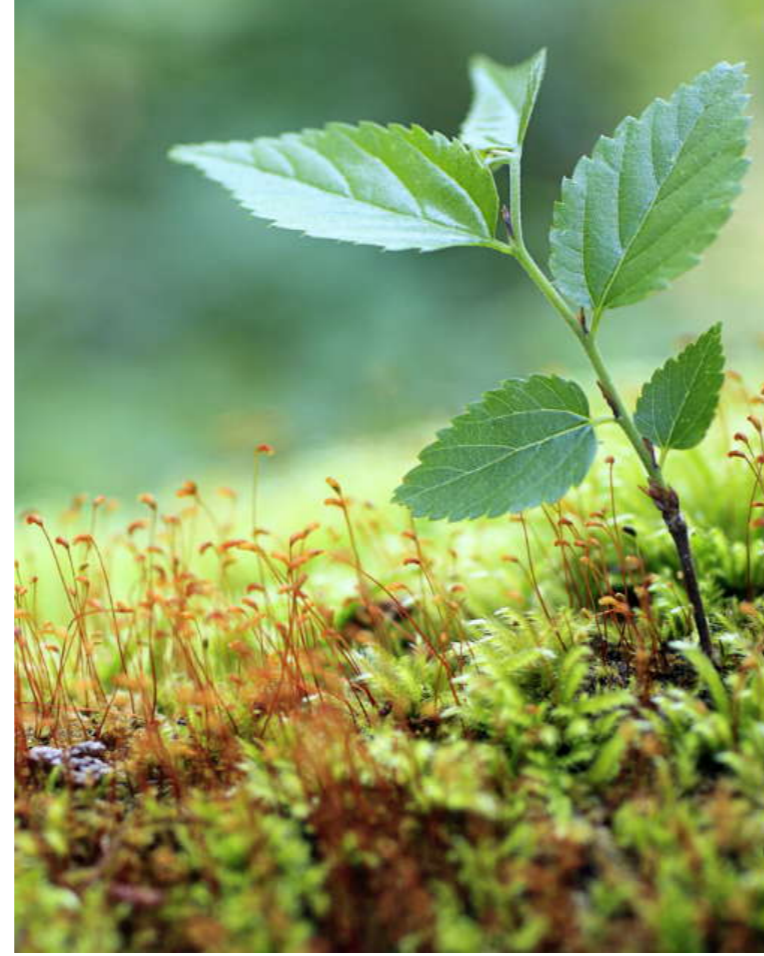
יום פטירת הצדיק (כדאי לדליק נר לבקש בזכותו...) היום, כ"א בתמוז רבי אברהם מתיחור משטנפשוט, אב"ד פריז יום א', כ"ב תמוז ר' אורי מדובנעק יום ב', כ"ג תמוז ר' משה קורדובירו, הרמ"ק יום ג', כ"ד תמוז ר' יהודה קרביץ יום ד', כ"ה תמוז ר' יוסף אבוחצירא יום ה', כ"ו תמוז רבי שלום בן יחיא יצחק הלוי יום ו', כ"ז תמוז ר' יעקב עדס, מח"ס 'קיצור שלחן ערוך' שמשון מרסל עמיאל. אלי עזר. דורון מגער. לילך ירקוני. לאה ירקוני. משפחת חתוכה. בנימין מזרחי.

תודה רבה לתורמים בהוראות קבע או באופן חד פעמי, וכן אפשר לקבל קופות צדקה אצל אבי ירקוני 0548300440, בנוסף גם ישירות לבנק הדואר, לחשבון מס' 20183234. התורמים לזיכוי הרבים יתברכו מפי עליון ומשאלות ליבם ימולאו לטובה; מקיטן מורג. נסלי דיין ומשפחתו. שימי עובדיה ומשפחתו. ליטל חרזי. אברהם ירקוני. דדי בן עזרא. חגן חולדורב. הן לוי. שמשון מרסל עמיאל. אלי עזר. דורון מגער. לילך ירקוני. לאה ירקוני. משפחת חתוכה. בנימין מזרחי.

יהי רצון שזכות הלימוד בעלון זה יהיה לשלומם של כל החיילים באשר הם. אכ"ה - לרפואה והצלחה. פרנסה טובה. שלום בית ו/או זיווג בגון. עלייה בתורה ויראת שמים הרב אליעזר שיק בן מלכה • הרב שמעון חיילארי • בן בכריה • הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה • עובד בן שושנה • כרמלה דליה וסעידה מזל בנות מרים • יהודה בן אדמירלה • סאסי • אסף בן סעידה מזל • אסתר בת איריס • יוסף בן עזרא ועמה • משפחת דהרי • משפחת מדר • ג'ני אשכנזי • בת פלורה • עדנה בת תאג' אי • אברהם אשכנזי • בן פלורה. רעייתו טלי ובני משפחתם • רוית בת אורה • אורה בת דבורה • ההצלחת משפחת בלץ • יוחאי ואמיר בני יודיה מלמד • טליה אודל בת רוית • ראובן יעקב בן רחל • נחמן בן רוית • הלל נדב בן אירן דבורה • מנשה בן עובד • אורי נחמן בן עובד • אלעזר בן רוית • יוסף אביחי • בן אורה • ליאור רחל בת אורה • מנשה בן לבנה • רחלה בת שרה חיה • שרה חיה בת רחל • עדנה בת שרה חיה • חיים ניסים • בן לטיפה • אפרת בת מיטל • אלעזר חזקיה בן אורה • משפחתינה • רבי מרדכי אליהו זצ"ל • רבי יחיאל בן יוסף דהרי • רבי יוסף בן עמוד כוחלני • שרה כוחלני • סאסי • בן זולה • מאיה לזינגר בת ליה • עזרא בן עבדאללה • סעיד • בן סעידה • אברהם בן גורג'יה • אליעזר בן אדמירלה • סאסי • אסף בן כרמלה • מרים בת נעימה • אדמירלה בת ססיה • מרים בת גורג'יה • יעקב בן שלמה • ח'ני חנוך בן אוס'ין • חיים בן אלישבע • גבריאל בן נג'יה • גוליה בת מנחה • יחיאל בן מרים • חיים בן שרה • פלורה בת גינה • אבשלום בן שרה • מסעודה בת רחל • צבי אריה בן מרים אבא דוד • מהטטרם בת חיים ורבי • אייל בן טובה (בן דוד) • עובדיה בן נעימה •

להזכרת שם ברפואה. הצלחה או לעילוי נשמת - רק 500 ש"ח למשך שנה! זכות הרבים תגן בעד התורמים לזיכוי הרבים

לה"ו • עלון 387 • שבת קודש, פרשת פנחס
כ"א בתמוז ה'תשע"ג • 29.6.2013

ניסת השבת	צאת השבת	רבינו זריחה / תם	שקיעה
19:11	20:31	21:17	5:32/19:51
19:28	20:34	21:19	5:41/19:50

מתוקים מדבש

לתגובות, הערות והארות: המו"ל, בחסדי ה', מאיר גואטה (מ-19:00) 0544245442 פקט: 0777669652 כתובת: רח' חיים בר לב 134, ת"א העורך: לניב דהרי 0508463006 לקבלת החלוקן למייל: Metukim.Midvash@Gmail.Com ולמייל צבאי: 0542155510 שרון

ונפת צופים

גמ"ח

באיזור תל אביב
השאלת טלית
ותפילין "חסדי
ישראל"

0506219993
כרית, חליפות,
ספרים לברית
ומזוזות

0544245442
שולחנות וכיסאות
0509193340
עריסות

036319869
לולים, עריסות
וכיסאות לילדים
0504135461
שומנשמיין

0548436195
מטבעות לפד יון
0522340099

מסירות נפש

"וַיַּדְבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. פִּינַחֶס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, הֵשִׁיב אֶת חַמַּתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאֹתִי, בְּתוֹכְכֶם; וְלֹא כְלִיָּתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאֹתִי. לָכֵן, אֶמַּר: הִנְנִי נֹתֵן לֹא אֶת בְּרִיתִי, שְׁלוֹם."

עם ישראל עבר מגפה לא פשוטה, שמתו בה 24,000 איש, וזאת כעונש על כך שהלכו אחרי בעל פעור, והחלו לזנות אחרי בנות מדין ובכך איבדו לחלוטין את צינעותם. בזכות פנחס בן אלעזר נעצרה המגיפה, שאילולא הוא שהרג את זימרי בן סלוא על המעשה המשוקץ שעשה לפני כולם, הייתה חס ושלום כלייה גמורה לעם ישראל.

למה הדבר דומה !?
למלך, שהיה מהלך בדרך ופגש קבוצה של אנשים. בא אחד מהם וזלזל במלך לפני כולם. כעס המלך מאוד וביקש להרוג את כל החבורה. לפתע קם אחד מהחבורה והרג את זה שזלזל במלך, וכשראה המלך כך, נירגע זעמו, מאחר שראה שיש אחד מהם שחרה לו על הזלזול שנעשה במלך.

פנחס היה איש שלום ורודף שלום, ולא היה כלל בטבעו להיות אכזר ומקפיד וזועם, אלא שאם הוא עשה כזה מעשה נועז שנבע מקנאת ה' שבערה בו כשחיי הקדושה של עם ישראל היו בחזקת סכנה, בהכרח שהוא כבש את

לעייליו נשמת כרמית לירה בת לוליה
יוסף קרמזין בן סוניה וזוז
ולמחה בת רינה

תוכנות הנפש האציליות שלו והתגבר על כל הלבטים והקשיים שהיו לו עקב מידת הצניעות שהייתה בו, ועשה מעשה. ומה שהוליד בסופו של דבר את ההתגברות וכבישת תכונותיו הטבעיות זה מסירות הנפש שהייתה בו.

וכותב רבנו נחמן מברסלב: "מסירת נפש יש לכל אחד ואחד מישראל כל שעה, כגון, שנותן ממנו לצדקה - והממון הוא הנפש - דהיינו, שמוסר נפשו ביגיעות וסכנות קודם שמרוויח הממון ואחר כך נוטל הממון ונותנו בשביל ה' יתברך, נמצא: מוסר נפשו.

וכן בתפילה, כי צריך יגיעה גדולה ומלחמה גדולה עם מחשבות ובלבולים ותחבולות לנוס ולברוח מהם... נמצא, שהוא מסירת נפש."

מסירות נפש היא למעשה מידת ההקרבה של האדם, עד כמה הוא מוכן להקריב מעצמו במצבים מסוימים, וזו תכונה שיש לכל אחד ואחד מישראל.

כמו שאין משהו טוב באמת, שעולה בזול, ואם מצאת כזה - ספק אם זה יחזיק לאורך זמן - כך גם ברוחניות, להשיג קירבה אמיתית לה', להשיג דבקות בבורא, צריך השקעה והקרבה, צריך מסירות נפש...

שבת שלום

יש לכם מאמר, סיפור, בדיחה או כל דבר אחר מחזק - שילחן אלינו למייל ונפיץ לעם ישראל.
Metukim.Midvash@Gmail.com

עשיר אחד סבל מנדודי שינה קשים. בכל לילה היה עולה על יצועו כשדאגה מכרסמת בלבו ולא נותנת לו מנוח. מהי אותה דאגה?

עשיר זה עסק במסחר ביהלומים ובאבנים טובות, ומטבע הדברים הוא החזיק בביתו תדיר אוצר של אבנים יקרות וכן שטרות כסף רבים במזומן. אמנם - כך חשב העשיר - כספי ואוצרי טמונים בכספת גדולה וחזקה, אולם מה יהיה, חלילה, אם ייכנס אל הבית גזלן ויאיים עליי שאפתח את הכספת? מה אעשה אז?

מחשבה זו הטרידה אותו מאד, וכך הסתובב מצד אל צד ולא יכל להירדם. לילה אחד קפץ העשיר בשמחה: "יש פתרון!" - מה עשה? - הזמין אל ביתו מומחה לכספות, שהתקין בתוך הכספת דופן כפול - בתוכו הוא הטמין את רוב רכושו, ובכספת עצמה השאיר מעט מזומנים ומספר אבנים זולות... אם יבוא חלילה גנב - חשב העשיר - ימצא רק את מקצת הכסף, והשאר הרי טמון בבטחה.

מני אז ישן העשיר שנת ישרים... "העשיר הזה", אמר הצדיק רבי חיים ממונקאטש, "כן צריכה להיות הנהגת האדם בעבודת ה', שכן אם יעבוד אדם את בוראו בפרסום גדול - עלול חס ושולם לבוא לידי גאווה או שייתנו בו הבריות 'עין הרע', על כן את רוב רובה של עבודת ה' יש להצניע מעין כל, ורק מעט שבמעט מותר לגלות לרבים..."

תודה לברוך, האור הגנוז'

רפואה מונעת (11)

עפ"י חז"ל

שמן זית - מאיר ומחכים.

"שמן זית זך כתית למאור" (שמות כז, כ) - אומר רש"י: בלי שמרים, כמו ששינינו במנחות (פג.) מגרגרו - בראש הזית. (במקום שהחמה זורחת, הזיתים קודמין להתבשל תחילה).

'כתית' - כותש הזיתים במכתשת, ואינו טוחנן בריחיים כדי שלא יהא בו שמרים, ואחר שהוציאו טיפה ראשונה - מכניסין לריחיים לטוחנן. עכ"ל.

"קנה של זיתים - אם קשר בראשו - מקבל טומאה" (שבת, קכג:) פרש רש"י: לאחר מסיקתן צובר במעטן, ושמן מתאסף בתוכן ונוח לצאת, ויש לו קנה להפכן בו ולבדוק אם כמרו (התחממו) כל צרכן - ומגיע לבית הבד.

'שדרך לשים הזיתים' - בכלי הנקרא "מעטן", כדי שיחממו ויתרככו. אחר כך טוחנים אותם על ידי גלגל אבן - עד שנעשים עיסה, ומכניסים אותם לבית הבד - לכבישה.

'מסיק זיתים' - זמנו אחר הבציר. הקטיף נעשה בידיים, והם קרויים "זית-מסיק". שיטה אחרת להורדת הזיתים היתה ע"י חבטה במקל (ופורשים שקים תחת העץ, בכדי לקבל את הזיתים) וזה נקרא "זית-נקוף", שערכם היה פחות. (חלה ג, ט).

'הזיתים לאכילה' נקראים "זית-כבש" לאחר ששוטפים אותם, ומשרים אותם שלוש פעמים במים להוציא מרירותם, כובשים אותם בחומץ או במלח. (תרומות ב, ו).

ישנם 2 סוגי זיתים: אחד לשמן ואחד לאכילה. כשהזית גדל ללא השקייה וללא זיבול - הוא טוב לשמן (מנחות ה, ג) את המסיק עושים כשעדיין הפרי ירוק בעודו בוסר - שכאשר הוא גומר בשולו - הזיתים שחורים. הזית משמש כתבלין, ומצטיין בטעמו הערב והנפלא. כמעורר ומשפר תיאבון, וכמרכיב עיקרי בסלטים למיניהם.

הזית עשיר מאוד בברזל ובוויטמין A. שמן זית מסייע למניעת התקפי לב, כי הוא מוריד את הכולסטרול בדם. שמן - בצרוף חלמון ביצה טריה - משמש נגד שיעול וצרבת. הסובלים מחול וגרגרי אבנים בדרכי השתן, יטיבו אם ישתו כפית עד כף שמן בבוקר לפני האוכל.

"זית יפה פרי תואר - קרא ה' שמך" (ירמיה יא, טז). לכן ראה ירמיה הנביא למשול ישראל כזית רענן שהם מאירים לכל. (שמות רבה, לו).

ישראל נמשלו לזית, המסמל רעננות ויופי. וגם לפריון: "אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך, בניך כשתילי זיתים סביב לשלחנך" (תהלים, קכח). מה זיתים אין בהם הרכבה - אף בניך לא יהיה בהם פסולת (גמ' ירושלמי, כלאים א, פז). מה זית אין מוציא שמנו אלא על ידי כתית, אף ישראל אין חוזרין למוטב - אלא על ידי יסורין. (מנחות נ"ג).

מה הזית הזה - תחילתו מר ואינו ראוי לשימוש, עד שימסקוהו, יכתשוהו, ורק אחר כך הוא ראוי למאור. וכן עד שישירו אותו במים להוציא מרירותו, ולאחר שיכבשוהו - ראוי לאכילה, אף הבנים תחילתם מרים הם.

כמאמר חכמינו ז"ל: קל לגדל חורשה של זיתים בא", מאשר לגדל ילד בא". רק לאחר טיפול ויגיעה בחינוכם, זוכים ההורים אז לרוות נחת ואושר מבניהם,

ורואים פרי בעמלם. הרגיל בנר (שמן זית) הווין לו בניס תל מידי חכמים (שבת, כג:) פירש רש"י: דכתיב (משלי ו') "כי נר מצווה ותורה אור", על ידי נר מצווה דשבת וחנוכה - בא אור בתורה. ע"כ.

בהיתר ולא באיסור

פעם, ברוריה, אשתו של רבי מאיר בעל הנס, אמרה: כמה חביבין ישראל לפני המקום ב"ה, הכל הוא נתן לנו. אבל מחמד עיני, בטהרה, בהיתר ולא באיסור. הקב"ה לא מנע ממך אכילה - רק לפני אכילה "קדש עצמך במותר לך" - נטילת ידיים. הקב"ה סיבב אותנו בכל מיני מצוות כדי שאנחנו ניצל מהבלי העוה"ז. המוציא לחם מן הארץ. אתה הולך לישון - הקב"ה אומר לך: אני לא רוצה שתישן לבד, אני רוצה לישן איתך ביחד, כמו שדוד המלך אומר - "אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי ה' יסמכני". סידרו לנו חז"ל סדר של קריאת שמע על המיטה. אתה קם - "ושכבת וערבה שנתך". לא תישן סתם, יהודי שהולך לישון - זה עם תכלית.

יהודי קם בבוקר - מחכה לציצית, מחכה לתפילין. רבינו אומר: כשבן אדם קם בבוקר הוא ישר צריך להתחבר לדברים רוחניים. אדם אפי' נכנס לפנות צרכיו - ישר להודות לקב"ה: "אשר יצר את האדם בחכמה". אפילו יש הלכות איך להתנהג כשבן אדם מתקלח: ראשו, ידיו, רגליו. בשביל שכן אדם כל הזמן יהיה עטוף במצוות, כדי שכל פסיעה ופסיעה תרגיש שזה לא סתם. בפרט כשאנחנו נמצאים באדמת הקודש, ארץ ישראל - "ארץ אשר עיני ה' אלוך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה".

חז"ל, שהיו נכנסים לארץ ישראל היו מנשקים - "כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו". היו בוכים על אדמת ארץ ישראל, והיו אומרים: 'דוכתא דלא זכו לה משה ואהרן - אנן קא זכין בה'. ז"א: אפילו משה ואהרן מסכנים לא נכנסו לארץ - היו צדיקים גדולים וכמה הם עשו בשביל לזכות להיכנס לארץ ישראל ומן השמיים לא אסתיע מילתא. אתה נמצא עכשיו בארץ מחמד האבות - "קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה".

אמר האר"י הקדוש: אין לך ארבע אמות בארץ ישראל שאברהם אבינו לא הסתובב שם בשביל שיהיה קדושת ארץ ישראל לכל יהודי. שאם אתה תרצה להתקרב לתורה ולמצוות - אל

מאור מאיר

תפילה (1)

"והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו..." - אנו מבקשים זאת בכל תפילת 18, אך קצת קשה הבקשה הזאת, וכי מה קשור בין עצבות למלוכה של ה' עלינו? - אלא, כשיחליט האדם להסיר ממנו את העצבות והמרה השחורה שבו - אז יכול הוא להרגיש את השמחה העצומה שמלכו הוא בורא עולם, כי לבינתים, הוא שרוי בעצבות, ורואה את כל המצוות כעונש וכו', ולכן כשייצא מהעצבות - הוא ירגיש את מציאות ה' כמלך ומצוותיו יתברך יהיו נעשים על ידו בשמחה עצומה כמו שבוראו רוצה. ועוד אפשר לומר, כתוב: "אין מלך בלא עם", שזה אומר בפשטות שאם אין "עם" למלוך עליהם, אז אין גם מלך. ואם נשאר האדם בעצבות ובכביה בזמן שהוא נמצא תחת שלטון ה', והוא כך בגלל האיסורים שיש בתורה, וכל התאוות שמשגעות אותו שנוגדות את ציווי ה' - אז אין הוא בכלל "עם" הרוצה בממשלת ה' שנתן לנו את התורה. ואם כך הוא, אזי פוגם הוא במלכות ה' שאמורה למלוך על עם, והוא בורח מזה.

וכתוב: "כי להוי"ה המלוכה ומושל בגויים" (תהלים כב, כט) אומר על זה הגאון מווילנא זיע"א, שיש הבדל בין מלך למושל: מלך הוא בהסכמת ורצון העם, ומושל הוא בכוח. ולפי זה נמצא שאנו מבקשים בתפילה "ומלוך עלינו" - וזאת אפשר בהסכמה כנ"ל, ולכן את זה מבקשים לפני "והסר ממנו יגון ואנחה", כדי שנמליך את השי"ת עלינו ברצון ובשמחה, ולא בעצבות, משום שאז הוא לא יקרא מלך, אלא "מושל".

מאיר גואטה

תחשוב שאתה לבד - פשוט תתקשר למנגנונים הרוחניים של עמנו בית ישראל - הצדיקים האמיתיים שיכולים לתת לך כוח כזה מה שאתה לא יכול לקבל בשום דרך, מלבד תפילה.

תפילה - אומרים חז"ל - זה דברים שעומדים ברומו של עולם, כי כל בן אדם יכול לפעול על ידי תפילה.

הרב שלום סבג שליט"א
להשגת הספר והדיסקים 0544243042

לעולם אל תעמוד על כך שהכל יתנהל בדיוק כרצונך, אף לא בעניינים שברוך.

מקור השמחה מוהרא"ש

כל דבר שבקדושה, כל מצוה וכל לימוד צריך להביא את האדם אל מקור השמחה, ויתלהב מרוב שמחה לרקוד, וזהו סימן שהדבר בקדושה או המצווה והלימוד הם לשמה, ודבוקים בו יתברך, כי הוא יתברך עצם עצמיות השמחה, ולפניו יתב' אין שום עצבות כלל, ולכן כשהדבר שבקדושה והמצוה והתורה מביאים אותו לשמחה עצומה עד שהוא רוקד מרוב שמחה - זה סימן שכוונתו עם אמת...

אחד שסוף סוף הצליח בעסקים פינק את עצמו עם למבורגיני חדשה. לאחר הקניה הרגיש מעט לא נוח עם עצמו והלך לבקש מהרב האורתודוכסי מזוזה ללמבורגיני.

"אתה רוצה מזוזה עבור מה...??", שואל הרב. "הלמבורגיני", עונה האיש.

"מה זה למבורגיני?", שואל הרב. "מכונית ספורט", עונה האיש.

"מה? זה חילול הקודש", גוער הרב, "אתה רוצה מזוזה למכונית ספורט? לך אל הקונסרבטיבים האיש מאוכזב אך הולך אל הרב הקונסרבטיבי ומבקש מזוזה.

"אתה רוצה מזוזה עבור מה...??", שואל הרב. "בשביל הלמבורגיני שלי", עונה האיש.

"מה זה למבורגיני?", שואל הרב. "זו מכונית, מכונית ספורט", עונה האיש.

"איזה סוג של מכונית ספורט?", שואל הרב. "איטלקית", עונה האיש.

"מה? זה חילול הקודש", גוער הרב, "אתה רוצה מזוזה לרכב של גויים? לך אל הרפורמיס"

שוב האיש מרגיש אשם ומתאכזב אבל ניגש לרב הרפורמי.

"רבי, אני צריך מזוזה עבור הלמבורגיני שלי." "יש לך למבורגיני?", שואל הרב.

"אה, אתה יודע מה זה למבורגיני?", שואל האיש בהקלה.

"זורדאיו", עונה הרב. "זו מכונית ספורט איטלקית פנטסטית. אבל מה זה מזוזה?"

אין קוראים לבלטות ליד הכיור במטבח? מעמד האשה...

תמיד המילה האחרונה בבית היא של הגבר.. מהי המילה האחרונה?? - "כן, מאמי"...

מה זה משנה? אני מאחר בכל מקרה...

אנא אמור איזה פרק תהלים אחד להצלחתם של כל העוסקים בעלון קודש זה. אל תשכח: כל המתפלל על חברו - נענה תחילה...

תקראו, תהנו, תתחזקו, תדפיסו ותעבירו הלאה... שבת שלום, מתחזקים מדבש"